

Symptom vid dentala intoleransreaktioner

av Karin Öckert, leg tandläkare specialist i parodontologi

Utdrag ifrån artikel införd i tidskriften "Näringsråd och näringsrön"
1999; 4 (4): 2

Är systemiska intoleransreaktioner mot tandvårdsmaterial hos våra patienter sällsynta eller är det så att vi tandläkare inte lärt oss observera och tolka de tecken på intolerans som uppstår? Enligt min 34-åriga kliniska erfarenhet är dock systemiska intoleransreaktioner betydligt vanligare än lokala slemhinneaffektioner. I mitt klientel har jag flera hundra patienter som reagerat med kraftiga systemiska reaktioner på "fel" tandfyllnadsmaterial. Det handlar om kliniska symptom som i många fall innebär avsevärda lidanden och även sjukskrivning. Med tanke på att mer än 40 % av befolkningen i Sverige idag har någon form av allergi eller överkänslighet, måste det vara angeläget att forskningsresurser används för att öka våra kunskaper på detta område.

Fallbeskrivning

54-årig dam vars problem började när hon fick en guldkrona med guldpelare 1965. Tand A-vitaliserades först med arsenikpreparat och rotfylldes därefter med guttaperka. Hon fick mycket psykiska symptom, hysteriska utbrott och depression varför hon använde Sobril i alla år. Andra problem genom åren var hjärnhinneinflammation, bältros, ständig värk i muskler och huvud. Vid diskbråcksoperation 1983 sattes en titanplatta in i skelettet, varefter "helvetet bröt ut". Hon blev sängliggande och är sjukpensionär sedan 1986. Enligt medicinsk undersökning var alla värden utan anmärkning. Hon medicinerade med Sobril, Cipramil, Treo, Pulmicort och Bricanyl för andningssvårigheter. Enligt epicutantest var hon allergisk mot nickel, palladium och kolofonium.

Hennes symptom poäng enligt mitt symptomformulär var 207, vilket är mycket högt.

Efter tre månader med vitamin- och mineraltillskott samt en mycket hälsosam kost blev hon bättre i sina kroppsliga symptom. Fibertillskott gjorde underverk med mag-tarmproblemen, som dock återkom tillfälligt när jag extraherade den rotfyllda tanden. Jag testade ett kompositmaterial genom att etsa fast det vid en tand. Efter sex timmar började symptomen komma, gruskänsla i ögonen, ångest, nästäppa, hosta, skakningar i kroppen, tachycardi, muskelvärk i hela kroppen, svårigheter att andas. Efter avlägsnande av materialprovet försvann symptomen inom ett dygn. Det visade sig att hon inte tålde något komposit eller kompositcement. Det enda hon tålde var ett glaslonomercement, så jag bytte hennes komposit till Fuji LC, vilket gick bra.

Patienten åkte till GUA och genomgick en tarmreningskur, som innebär att man lever på saltvatten, sötvatten och örter mm i en vecka. Denna kur har jag funnit kan ha en mirakulös effekt på många patienter. Denna patient var just en sådan. När hon återkom hade hennes symptompoäng minskat från 207 till 36 och hon reagerade inte vid amalgamavlägsnande men det mest fantastiska var att nu tålde hon alla tandvårdsmaterial. Jag har bytt ut hennes glasjonomerfyllningar efterhand som de missfärgades utan några problem alls och även cementerat keramiska kronor med dualcement. Idag två år senare syns det på henne

att hon fått ett nytt liv, livslusten lyser i hennes ögon. Hennes medicinering består nu enbart av Sobril ibland för insomnings- problem. Det verkar alltså som om man kan göra patienter mer materialtåliga genom att bygga upp kroppens försvarskrafter och läka ut det tillstånd som kallas läckande tarm. Det innebär att tarmens permeabilitet förändras med ökat läckage intercellulärt och på så sätt kan bakterietoxiner och osmälta proteiner läcka in i blodomloppet och ge upphov till toxiska och allergiska reaktioner. Orsaken till läckande tarm kan vara bl.a. infektioner med bakterier, svamp eller parasiter, tungmetaller, medicinering med antibiotika eller antiinflammatoriska läkemedel eller födoämnesallergier. Patienter med läckande tarm utvecklar gärna allt fler allergier eller överkänsligheter vilka uppenbarligen kan försvinna om tarmläckaget upphör.

Man kan jämföra en persons kapacitet att tolerera miljöföroreningar med kapaciteten hos en regntunna att taga emot vatten. Sedan väl tunnan är fylld kan den allra minsta mängd toxiska kemikalier utlösa akuta symptom.

Studier som inte tar hänsyn till denna komplexitet kan inte längre göra anspråk på att vara vetenskapliga.